KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.6.2024 r.
COM(2024) 620 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Austrii

{SWD(2024) 600 final} - {SWD(2024) 620 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Austrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97[1], w szczególności jego art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241[2] ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności weszło w życie w dniu 19 lutego 2021 r. Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności zapewnia państwom członkowskim wsparcie finansowe służące realizacji reform i inwestycji, co pociąga za sobą impuls fiskalny finansowany przez UE. Zgodnie z priorytetami europejskiego semestru przyczynia się on do osiągnięcia ożywienia gospodarczego i społecznego oraz do wdrażania zrównoważonych reform i inwestycji, których celem jest w szczególności promowanie zielonej i cyfrowej transformacji oraz zwiększenie odporności gospodarek państw członkowskich. Pomaga również wzmocnić finanse publiczne oraz pobudzić wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w średnim i długim okresie, a także zwiększyć spójność terytorialną wewnątrz UE i wspierać dalsze wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych.

---

[1] Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj.

(2) Przyjęte w dniu 27 lutego 2023 r. rozporządzenie w sprawie REPowerEU[3] ma na celu stopniowe redukowanie zależności Unii Europejskiej od importu paliw kopalnych z Rosji. Pomoże to osiągnąć bezpieczeństwo energetyczne i zdywersyfikować dostawy energii w Unii przy jednoczesnym zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, zdolności magazynowania energii oraz efektywności energetycznej. Austria dodała do swojego krajowego planu odbudowy i zwiększania odporności nowy rozdział REPowerEU w celu finansowania kluczowych reform i inwestycji, które pomogą w osiągnięciu celów REPowerEU.

(3) W dniu 16 marca 2023 r. Komisja wydała komunikat pt. „Długoterminowa konkurencyjność UE: perspektywa na przyszłość po 2030 r.”[4], aby pomóc w podejmowaniu decyzji politycznych i stworzyć warunki ramowe dla zwiększenia wzrostu gospodarczego. W komunikacie tym określono ramy konkurencyjności oraz dziewięć wspierających ją wzajemnie potęgujących się czynników. Spośród tych czynników priorytetowe znaczenie mają dostęp do kapitału prywatnego, badania naukowe i innowacje, edukacja i umiejętności oraz jednolity rynek, i na te właśnie obszary polityki należy zwracać szczególną uwagę w ramach reform i inwestycji mających na celu sprostanie obecnym wyzwaniom związanym z wydajnością, a także budowę długoterminowej konkurencyjności UE i jej państw członkowskich. W dniu 14 lutego 2024 r. Komisja przedłożyła roczne sprawozdanie na temat jednolitego rynku i konkurencyjności[5], będące uzupełnieniem powyższego komunikatu. W sprawozdaniu wyszczególniono mocne i słabe strony europejskiego jednolitego rynku pod względem konkurencyjności i prześledzono rozwój sytuacji w skali roku pod kątem dziewięciu czynników wypływających na konkurencyjność.

(4) Dnia 21 listopada 2023 r. Komisja przyjęła roczną analizę zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2024 r.[6], rozpoczynając tym samym cykl europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2024 r. W dniu 22 marca 2024 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety rocznej analizy zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2024 r. skupione wokół czterech wymiarów konkurencyjnej zrównoważoności. W dniu 21 listopada 2023 r., działając na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2024 r., w którym nie wskazała Austrii jako jednego z państw członkowskich, w których mogą występować zakłócenia równowagi lub które są narażone na takie zakłócenia i w przypadku których potrzebna będzie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła opinię w sprawie projektu planu budżetowego Austrii na 2024 r. Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, które zostało przyjęte przez Radę w dniu 12 kwietnia 2024 r., a także wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu na 2024 r., w którym przeanalizowano wdrażanie wytycznych dotyczących zatrudnienia i zasad Europejskiego filaru praw socjalnych i które zostało przyjęte przez Radę w dniu 11 marca 2024 r.

---

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435 z dnia 27 lutego 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 63 z 28.2.2023, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj.

4 COM(2023) 168 final.

5 COM(2024) 77 final.

6 COM(2023) 901 final.

(5) W dniu 30 kwietnia 2024 r. weszły w życie nowe unijne ramy zarządzania gospodarczego. Ramy te tworzy m.in. nowe rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97. Obejmują one również zmienione rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie wdrażania procedury nadmiernego deficytu i zmienioną dyrektywę 2011/85/UE w sprawie ram budżetowych państw członkowskich[7]. Nowe ramy mają na celu osiągnięcie stabilności długu publicznego oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu przez stopniową konsolidację fiskalną oraz reformy i inwestycje. Przyczyniają się one do zapewnienia poczucia odpowiedzialności na szczeblu krajowym i koncentrują się w większym stopniu na perspektywie średniookresowej oraz jednocześnie na bardziej rygorystycznym i spójniejszym egzekwowaniu reguł. Każde państwo członkowskie powinno przedłożyć Radzie i Komisji krajowy średniookresowy plan budżetowo-strukturalny. Krajowe średniookresowe plany budżetowo-strukturalne zawierają zobowiązania państwa członkowskiego dotyczące polityki budżetowej, reform i inwestycji, w odniesieniu do cztero- lub pięcioletniego horyzontu czasowego objętego planem, w zależności od zwykłej długości kadencji ustawodawcy krajowego. Ścieżka wydatków netto[8] w ramach krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego powinna spełniać wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1263, w tym wymóg dotyczący wprowadzenia lub utrzymania prawdopodobnej tendencji spadkowej długu sektora instytucji rządowych i samorządowych najpóźniej do końca okresu dostosowawczego lub utrzymania długu na ostrożnym poziomie poniżej 60 % PKB oraz sprowadzenia lub utrzymania deficytu publicznego poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB, w średnim okresie. W przypadku gdy państwo członkowskie zobowiąże się do wdrożenia odpowiedniego pakietu reform i inwestycji zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2024/1263, okres dostosowawczy może zostać przedłużony o nie więcej niż 3 lata. Aby pomóc w przygotowaniu tych planów, w dniu [21 czerwca] 2024 r. Komisja ma przedłożyć państwom członkowskim wytyczne dotyczące treści planów oraz rocznych sprawozdań z postępów, które państwa te będą musiały następnie przedłożyć, a także – zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2024/1263 – Komisja przekaże państwom członkowskim wytyczne techniczne dotyczące dostosowań fiskalnych (trajektorie referencyjne i informacje techniczne, w stosownych przypadkach). Państwa członkowskie powinny przedłożyć swoje średniookresowe plany budżetowo-strukturalne do dnia 20 września 2024 r., chyba że dane państwo członkowskie i Komisja uzgodnią przedłużenie tego terminu o rozsądny okres. Państwa członkowskie powinny zapewnić udział swoich parlamentów narodowych,

[7] Rozporządzenie Rady (UE) 2024/1264 z dnia 29 kwietnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L, 2024/1264, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj) i dyrektywa Rady (UE) 2024/1265 z dnia 29 kwietnia 2024 r. zmieniająca dyrektywę 2011/85/UE w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

[8] Wydatki netto w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. (Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj). Wydatki netto oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o (i) wydatki z tytułu odsetek, (ii) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (iii) wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, (iv) krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, (v) cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz (vi) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

a w stosownych przypadkach konsultacje z niezależnymi instytucjami fiskalnymi, partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi. W 2024 r. europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej nadal rozwija się równolegle z wdrażaniem Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Pełne wdrożenie planów odbudowy i zwiększania odporności pozostaje nieodzowne do realizacji priorytetów politycznych w ramach europejskiego semestru, ponieważ plany te przyczyniają się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom (lub znacznej ich części) określonym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów wydanych w ostatnich latach. Zalecenia dla poszczególnych krajów na lata 2019, 2020, 2022 i 2023 pozostają aktualne również w odniesieniu do planów odbudowy i zwiększania odporności, które są uzupełniane, aktualizowane lub zmieniane zgodnie z art. 14, 18 i 21 rozporządzenia (UE) 2021/241.

(6) W dniu 30 kwietnia 2021 r. Austria przedstawiła Komisji swój krajowy plan odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241. Na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) 2021/241 Komisja oceniła adekwatność, skuteczność, efektywność oraz spójność planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi oceny zawartymi w załączniku V do tego rozporządzenia. W dniu 13 lipca 2021 r. Rada przyjęła decyzję w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii[9], którą to decyzję zmieniono dnia 9 listopada 2023 r. zgodnie z przepisami art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241 ze względu na to, że realizacja RRP częściowo nie jest już możliwa z uwagi na obiektywne okoliczności, a także w celu włączenia rozdziału REPowerEU[10]. Uruchomienie transz jest uzależnione od decyzji Komisji podjętej zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/241 i stwierdzającej, że Austria osiągnęła w zadowalający sposób odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady. Osiągnięcie w zadowalający sposób zakłada, że działania związane z uprzednio osiągniętymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi nie zostały odwrócone.

(7) W dniu 19 czerwca 2024 r. Komisja opublikowała sprawozdanie krajowe dotyczące Austrii na 2024 r.[11] Oceniła w nim postępy Austrii we wdrażaniu stosownych zaleceń dla tego kraju przyjętych przez Radę w latach 2019–2023 oraz podsumowała realizację planu odbudowy i zwiększania odporności przez Austrię. Na podstawie tej analizy w sprawozdaniu krajowym wskazano luki w stosunku do wyzwań, których nie uwzględniono w planie odbudowy i zwiększania odporności lub uwzględniono je jedynie częściowo, a także nowe i pojawiające się wyzwania. Oceniono w nim również postępy Austrii we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych oraz w realizacji głównych celów UE dotyczących zatrudnienia, umiejętności i ograniczania ubóstwa, a także postępy w realizacji celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

(8) Według danych zweryfikowanych przez Eurostat[12] deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii zmniejszył się z 3,3 % PKB w 2022 r. do 2,7 %

---

9 Decyzja wykonawcza Rady z dnia 13 lipca 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii (10159/2021).

10 Decyzja wykonawcza Rady z dnia 7 listopada 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą z dnia 13 lipca 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii (14472/2023).

11 SWD (2024) 620 final.

12 Eurostat-Euro Indicators [Wskaźniki dotyczące euro, Eurostat], 22.04.2024 r.

w 2023 r., a dług sektora instytucji rządowych i samorządowych spadł ze 78,4 % PKB na koniec 2022 r. do 77,8 % na koniec 2023 r.

(9) W dniu 12 lipca 2022 r. Rada zaleciła Austrii[13] podjęcie działań w celu zapewnienia, aby w 2023 r. wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych był zgodny z ogólnie neutralnym kursem polityki[14], przy uwzględnieniu dalszego tymczasowego i ukierunkowanego wsparcia dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw najbardziej narażonych na podwyżki cen energii oraz dla osób uciekających z Ukrainy. Austrii zalecono gotowość do dostosowania wydatków bieżących do zmieniającej się sytuacji. Austrii zalecono również rozwijanie inwestycji publicznych na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz na rzecz bezpieczeństwa energetycznego, przy uwzględnieniu inicjatywy REPowerEU, m.in. poprzez wykorzystanie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych. Według szacunków Komisji kurs polityki fiskalnej[15] w 2023 r. był restrykcyjny, na poziomie 0,9 % PKB, w kontekście wysokiej inflacji. Wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych (po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów) w 2023 r. miał restrykcyjny wpływ na kurs polityki fiskalnej, wynoszący 0,5 % PKB. Obejmuje to podwyższenie o 0,2 % PKB ukierunkowanych nadzwyczajnych środków wsparcia dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw najbardziej narażonych na podwyżki cen energii. Wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych ze środków krajowych w 2023 r. był zgodny z zaleceniem Rady. Wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE wyniosły w 2023 r. 0,2 % PKB. Inwestycje finansowane ze środków krajowych wyniosły w 2023 r. 3,5 % PKB, co oznacza spadek o 0,1 punktu procentowego w porównaniu z 2022 r. Austria sfinansowała dodatkowe inwestycje ze środków Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE. Kraj ten sfinansował inwestycje publiczne na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz bezpieczeństwa energetycznego, takie jak tworzenie lepszego dostępu szerokopasmowego na obszarach wiejskich i oddalonych, wspieranie gospodarstw domowych w zakresie zastępowania systemów ogrzewania opartych na paliwach kopalnych technologią grzewczą opartą na odnawialnych źródłach energii, które to inwestycje są częściowo finansowane z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE.

(10) Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy gospodarcze i budżetowe Austrii, przewiduje wzrost realnego PKB na poziomie 0,2 % w 2024 r. i 1,8 %

---

13 Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2022 r. w sprawie krajowego programu reform Austrii na 2022 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2022 r., Dz.U. C 334 z 1.9.2022, s. 162.

14 Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2024 r. średniookresowy wzrost produktu potencjalnego Austrii w 2023 r. szacuje się – w oparciu o średnią rzeczywistą stopę wzrostu potencjalnego z 10 lat oraz deflator PKB dla 2023 r. – na 8,7 % w ujęciu nominalnym.

15 Kurs polityki fiskalnej jest zdefiniowany jako miara rocznej zmiany sytuacji budżetowej sektora instytucji rządowych i samorządowych. Ma on na celu ocenę impulsu dla gospodarki wynikającego z polityk fiskalnych, zarówno tych finansowanych ze środków krajowych, jak i z budżetu UE. Miernikiem kursu polityki fiskalnej jest różnica między (i) potencjalnym wzrostem w perspektywie średnioterminowej a (ii) zmianą poziomu wydatków pierwotnych po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów (i nieuwzględniającą tymczasowych działań nadzwyczajnych związanych z kryzysem wywołanym COVID-19), ale uwzględniającą wydatki pokryte za pomocą bezzwrotnego wsparcia (dotacji) z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych.

w 2025 r. oraz inflację CPI na poziomie 3,8 % w 2024 r. i 2,7 % w 2025 r. Spodziewane jest, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie do 2,9 % PKB w 2024 r. i wyniesie 2,8 PKB % w 2025 r., a relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma spaść do 77,5 % do końca 2024 r. i do 77,4 % do końca 2025 r. Prognozowane jest, że po 2025 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych będzie stopniowo maleć, osiągając poziomy 2,8 % PKB w 2026 r. i 2,7 % w 2027 r. W związku z tym planuje się, że saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzyma się w okresie objętym programem na poziomie poniżej wartości odniesienia deficytu wynoszącej 3 % PKB. Z kolei w odniesieniu do okresu po 2025 r. prognozowane jest, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB pozostanie na stabilnym poziomie wynoszącym 77,4 % w 2026 r. i w 2027 r. Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. realny PKB wzrośnie o 0,3 % w 2024 r. i o 1,6 % w 2025 r., a inflacja HICP wyniesie 3,6 % w 2024 r. i 2,8 % w 2025 r.

(11) W prognozie Komisji z wiosny 2024 r. przewiduje się deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości 3,1 % PKB w 2024 r., natomiast relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma spaść do 77,7 % do końca 2024 r. Wzrost deficytu w 2024 r. odzwierciedla głównie opóźniony efekt inflacji po stronie wydatków (wynagrodzenia, emerytury, indeksowane świadczenia socjalne) oraz dodatkowe wydatki w ramach krajowych ram fiskalnych w dziedzinie opieki nad dziećmi, mieszkalnictwa i klimatu, a także niedawno przyjęty pakiet mieszkaniowy i budowlany. Do końca 2024 r. przedłużono ponadto obowiązywanie szeregu nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii, takich jak hamulec cenowy dla cen energii elektrycznej. Na podstawie szacunków Komisji prognozuje się, że kurs polityki fiskalnej w 2024 r. będzie ekspansywny, na poziomie 0,4 % PKB.

(12) Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. wydatki wynoszące 0,1 % PKB mają być finansowane w 2024 r. za pomocą bezzwrotnego wsparcia („dotacji") z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, podczas gdy w 2023 r. finansowane w ten sposób wydatki wynosiły 0,2 % PKB. Wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności umożliwią wysokiej jakości inwestycje i reformy zwiększające wydajność bez wywierania bezpośredniego wpływu na saldo i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii.

(13) 14 lipca 2023 r. Rada zaleciła[16] Austrii zapewnienie rozważnej polityki fiskalnej, w szczególności poprzez ograniczenie nominalnego wzrostu wydatków pierwotnych netto finansowanych ze środków krajowych[17] do nie więcej niż 4,6 % w 2024 r. Państwa członkowskie zostały poproszone, aby przy wykonywaniu swoich budżetów na 2023 r. i przygotowaniu projektów planu budżetowego na 2024 r. uwzględniły fakt, że Komisja zaproponuje Radzie wszczęcie procedur nadmiernego deficytu opartych na kryterium deficytu, na podstawie danych dotyczących wyników za 2023 r. W prognozie Komisji z wiosny 2024 r. przewiduje się, że wydatki pierwotne netto Austrii finansowane ze środków krajowych wzrosną o 5,9 % w 2024 r., która to

[16] Zalecenie Rady z dnia 14 lipca 2023 r. w sprawie krajowego programu reform Austrii na 2023 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2023 r., Dz.U. C 312 z 1.9.2023, s. 186.

[17] Wydatki pierwotne netto definiuje się jako wydatki finansowane ze środków krajowych po skorygowaniu o (i) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (ii) wydatki z tytułu odsetek, (iii) cykliczne wydatki związane z bezrobociem oraz (iv) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

zmiana przekracza zalecaną maksymalną stopę wzrostu. To przekroczenie zalecanej maksymalnej stopy wzrostu przez wydatki pierwotne netto finansowane ze środków krajowych odpowiada 0,6 % PKB w 2024 r. Istnieje ryzyko, że nie będzie to zgodne z zaleceniami Rady.

(14) Rada zaleciła ponadto Austrii, aby w latach 2023 i 2024 podjęła działania w celu jak najszybszego wycofania obowiązujących nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii i wykorzystała uzyskane w ten sposób oszczędności do zmniejszenia deficytu publicznego. Rada doprecyzowała ponadto, że gdyby ponowne podwyżki cen energii wymagały wdrożenia nowych lub dalszego stosowania dotychczasowych środków wsparcia, Austria powinna zapewnić, aby środki te były ukierunkowane na ochronę gospodarstw domowych i przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, były możliwe do udźwignięcia przez budżet i utrzymywały zachęty do oszczędzania energii. Zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2024 r. koszt budżetowy netto[18] nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii szacowany jest na poziomie 1,4 % PKB w 2023 r. i ma wynieść 0,4 % w 2024 r. i 0,1 % w 2025 r. W szczególności zakłada się, że hamulec cenowy dla cen energii elektrycznej dotyczący gospodarstw domowych i obniżenie podatku od energii elektrycznej pozostaną w mocy w 2024 r., choć będą one miały niewielki wpływ[19]. Gdyby uzyskane oszczędności zostały wykorzystane do zmniejszenia deficytu publicznego zgodnie z zaleceniami Rady, z prognoz tych wynikałoby dostosowanie fiskalne wynoszące 1,0 % PKB w 2024 r., a wydatki pierwotne netto finansowane ze środków krajowych[20] wniosłyby ekspansywny wkład w kurs polityki fiskalnej wynoszący 0,4 % PKB w tym roku. Nie planuje się jak najszybszego wycofania nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii w latach 2023 i 2024. Istnieje ryzyko, że nie będzie to zgodne z zaleceniami Rady. Oprócz tego nie przewiduje się, że uzyskane w ten sposób oszczędności zostaną w pełni wykorzystane do zmniejszenia deficytu publicznego. Istnieje ryzyko, że nie będzie to zgodne z zaleceniem Rady. Koszt budżetowy nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii ukierunkowanych na ochronę gospodarstw domowych i przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji jest szacowany na mniej niż 0,1 % PKB w 2024 r. (0,4 % w 2023 r.), z czego mniej niż 0,1 % PKB umożliwia utrzymanie sygnału cenowego, zachęcając do zmniejszenia zapotrzebowania na energię i zwiększenia efektywności energetycznej (0,4 % w 2023 r.).

(15) Oprócz tego Rada zaleciła też Austrii utrzymanie inwestycji publicznych finansowanych ze środków krajowych i zapewnienie skutecznej absorpcji dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE, zwłaszcza w celu wspierania zielonej i cyfrowej transformacji. Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. inwestycje publiczne finansowane ze środków

---

[18] Te dane liczbowe odzwierciedlają poziom rocznych kosztów budżetowych tych środków, z uwzględnieniem dochodów i wydatków, a także – w stosownych przypadkach – po odliczeniu dochodów z podatków od nieoczekiwanych zysków dostawców energii.

[19] W swojej prognozie z wiosny 2024 r. Komisja zakłada zasadniczo, że środki, które według Austrii pozostaną w mocy do końca 2024 r., będą miały wpływ na budżet również w 2025 r.

[20] Wkład ten jest mierzony zmianą wydatków pierwotnych sektora instytucji rządowych i samorządowych, po skorygowaniu o (i) przyrostowy wpływ na budżet działań dyskrecjonalnych po stronie dochodów, (ii) działania jednorazowe, (iii) cykliczne wydatki związane z bezrobociem oraz (iv) wydatki finansowane z bezzwrotnego wsparcia (dotacji) w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy UE, w relacji do średniookresowej (dziesięcioletniej) średniej stopy potencjalnego wzrostu nominalnego PKB, która to zmiana wyrażona jest jako stosunek do nominalnego PKB.

krajowych spadną do 3,3 % PKB w 2024 r., z 3,5 % PKB w 2023 r. Wynika to z wyjątkowo wysokich inwestycji w 2023 r., częściowo spowodowanych ustawą o inwestycjach komunalnych. Biorąc pod uwagę te dodatkowe czynniki, ocenia się, że inwestycje publiczne w 2024 r. są zgodne z zaleceniem Rady. Jeżeli chodzi o wydatki publiczne finansowane z dochodów z funduszy UE, w tym z dotacji w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, spodziewane jest z kolei, że pozostaną one stabilne na poziomie 0,2 % PKB w 2024 r.

(16) Przy uwzględnieniu środków z zakresu polityki znanych w dacie granicznej prognozy i przy założeniu niezmiennego kursu polityki deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2025 r. przewidziany w prognozie Komisji z wiosny 2024 r. ma wynieść 2,9 % PKB. Spadek deficytu w 2025 r. odzwierciedla głównie bardziej umiarkowany wzrost wynagrodzeń, emerytur i innych świadczeń socjalnych ze względu na malejącą inflację i stopniowe wycofywanie środków mających złagodzić skutki wysokich cen energii. Relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma wzrosnąć do 77,8 % do końca 2025 r. Wzrost relacji długu do PKB w 2025 r. odzwierciedla głównie wyższe wydatki z tytułu odsetek w 2024 r. i niższe stopy wzrostu nominalnego PKB.

(17) Ramy fiskalne Austrii opierają się na złożonym systemie transferów międzyrządowych między władzami federalnymi i regionalnymi, zapewniającym ograniczone zachęty do efektywnego wydatkowania środków publicznych. Brak autonomii podatkowej sprawia, że finansowanie wydatków na różnych szczeblach federacji wymaga polegania na tym systemie. W 2023 r. tylko niewielki odsetek wszystkich dochodów publicznych pochodził z własnych źródeł dochodów krajów związkowych. Jednocześnie finansowanie podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i transport publiczny, zależy częściowo od wydatków krajów związkowych i gmin. Zmiany demograficzne i zielona transformacja dodatkowo zwiększają presję kosztową na kraje związkowe i gminy, natomiast własne źródła dochodów nie są powiązane z dynamiką wydatków. Obecne ramy fiskalne prowadzą do braku efektywności i braku przejrzystości, ponieważ zacierają związek między obciążeniem podatkowym a wydatkami publicznymi. Dla poprawy ogólnej jakości wydatków publicznych ważne jest lepsze dostosowanie dochodów ze źródeł własnych do wydatków podmiotów administracji poniżej szczebla centralnego oraz zwiększenie przejrzystości i koordynacji. Do poprawy federalizmu fiskalnego i ogólnego systemu podatkowego można wykorzystać reformę systemu podatku od nieruchomości.

(18) W strukturze podatków nadal dużą rolę odgrywają daniny obciążające dochody z pracy (podatki od wynagrodzeń i składki na ubezpieczenie społeczne) oraz spożycie. W 2022 r. Austria miała trzecią co do wysokości relację dochodów do PKB w UE i bardzo wysoki klin podatkowy. Od 2023 r. przedziały podatku dochodowego od osób fizycznych są indeksowane inflacją, co pozwala zapobiec dalszemu wzrostowi klina podatkowego powodowanemu zjawiskiem pułapki inflacyjnej. Jednocześnie ekologiczno-społeczną reformą podatkową z 2022 r. wprowadzono ulgi w zakresie podatków i zabezpieczenia społecznego oraz ustalanie cen emisji CO_2 w sektorach transportu i ogrzewania, co poprawiło strukturę podatkową. Kilka utrzymujących się od dawna wyzwań strukturalnych w strukturze podatkowej pozostaje jednak nierozwiązanych. Lepsze wykorzystanie podatków bardziej sprzyjających wzrostowi gospodarczemu mogłoby też przyczynić się do stworzenia niezbędnej przestrzeni budżetowej i zwiększyć sprawiedliwość systemu podatkowego.

(19) Wydatki na opiekę zdrowotną należą do najwyższych w UE – wiele usług opieki zdrowotnej nadal świadczą szpitale, co jest kosztownym i mniej efektywnym sposobem świadczenia opieki. Prognozuje się, że wydatki publiczne na opiekę zdrowotną wzrosną z 7,8 % PKB w 2022 r. do 8,8 % PKB w 2050 r. Oczekuje się ponadto, że z uwagi na rosnącą liczbę ludności i starzenie się społeczeństwa wzrośnie popyt na usługi opieki zdrowotnej, co jeszcze bardziej zaostrzy sytuację w zakresie stabilności finansów publicznych. Reforma opieki zdrowotnej z 2023 r. obejmowała znaczne inwestycje w podstawową opiekę zdrowotną, opiekę ambulatoryjną, cyfryzację i profilaktykę, co mogłyby pomóc w ograniczeniu kosztów w perspektywie długoterminowej, jeżeli towarzyszyć temu będą reformy strukturalne. Kluczowe znaczenie będzie miało zapewnienie, by sposób kierowania pacjentów w ramach systemu opieki zdrowotnej był spójny, w tym poprzez dopilnowanie, by zwiększona dostępność usług podstawowej opieki zdrowotnej przełożyła się na mniejsze wykorzystanie istniejących usług opieki szpitalnej lub ambulatoryjnej specjalistycznej opieki zdrowotnej. Austriacki plan odbudowy i zwiększania odporności przyczyni się do wzmocnienia ambulatoryjnej podstawowej opieki zdrowotnej, w szczególności poprzez wspieranie istniejących i nowych ośrodków podstawowej opieki zdrowotnej na obszarach lokalnych. W pakiecie reform z 2023 r. brakowało jednak reform strukturalnych, które pomogłyby dostosować obowiązki w zakresie finansowania i wydatków w sposób pozwalający zwiększyć efektywność.

(20) Reforma opieki długoterminowej z 2023 r. poprawiła adekwatność świadczenia usług w kontekście starzenia się społeczeństwa. Jednocześnie w związku z rosnącym udziałem kobiet w rynku pracy i zmieniającymi się strukturami rodzinnymi konieczne jest wzmocnienie struktur opieki formalnej. Reforma opieki długoterminowej przyczyniła się wprawdzie do poprawy możliwości szkoleniowych, warunków pracy i wynagrodzenia pracowników opieki długoterminowej, konieczne są jednak też dalsze wysiłki, aby poprawić sytuację samozatrudnionych osób będących opiekunami zamieszkującymi w domu podopiecznego. Reforma nie uwzględniała ponadto strukturalnej stabilności finansów publicznych. Prognozuje się, że wydatki na opiekę długoterminową wzrosną niemal dwukrotnie, z 1,6 % PKB w 2022 r. do 3,1 % PKB w 2070 r. System opieki długoterminowej charakteryzuje się podziałem kompetencji w zakresie finansowania i świadczenia usług. Należałoby zwiększyć harmonizację finansowania i usług, koordynować między sobą poszczególne sektory oraz wprowadzić we wszystkich regionach wspólne normy wydajności. Testy aktywów stosuje się w przypadku opieki domowej i środowiskowej, ale nie w przypadku zakładów pielęgnacyjno-opiekuńczych, co tworzy zachętę finansową do korzystania ze stosunkowo droższego wariantu, jakim są zakłady pielęgnacyjno-opiekuńcze.

(21) Zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. b) i kryterium 2.2 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2021/241 austriacki plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera obszerny zestaw wzajemnie wzmacniających się reform i inwestycji, które mają zostać wdrożone do 2026 r. Spodziewane jest, że przyczynią się one do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom (lub znacznej ich części) określonym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów. Ze względu na te krótkie ramy czasowe szybkie przystąpienie do skutecznej realizacji planu, w tym rozdziału REPowerEU, jest nieodzowne dla zwiększenia długoterminowej konkurencyjności Austrii dzięki zielonej i cyfrowej transformacji, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwości społecznej. Aby zrealizować do sierpnia 2026 r. przewidziane w planie zobowiązania, Austria musi kontynuować wdrażanie reform i realizować inwestycje przez rozwiązanie problemu pojawiających się opóźnień. Zasadnicze znaczenie ma w szczególności przygotowanie drugiego i trzeciego wniosku o płatność.

Systematyczne angażowanie władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, społeczeństwa obywatelskiego i innych odpowiednich zainteresowanych stron pozostaje nieodzowne dla zapewnienia szerokiego poczucia odpowiedzialności za pomyślną realizację planu odbudowy i zwiększania odporności.

(22) W ramach przeglądu śródokresowego programów polityki spójności Austria ma obowiązek, zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2021/1060, dokonać przeglądu poszczególnych programów do marca 2025 r., biorąc pod uwagę m.in. wyzwania wskazane w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2024 r. oraz krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu. Przegląd ten stanowi podstawę ostatecznej alokacji finansowania unijnego w ramach poszczególnych programów. Austria poczyniła postęp we wdrażaniu polityki spójności i Europejskiego filaru praw socjalnych, ale pozostają pewne wyzwania. Dysproporcje regionalne w Austrii należą do najmniejszych w UE, ale istniejące różnice mogą się w przyszłości pogłębić, częściowo ze względu na wyzwania demograficzne i wyludnianie się niektórych oddalonych obszarów wiejskich. Ważne jest przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności, przy czym priorytety uzgodnione w ramach tych programów pozostają aktualne. Szczególnie ważna jest poprawa efektywności systemu badań naukowych i innowacji, zgodnie z krajowymi i regionalnymi strategiami inteligentnej specjalizacji, oraz wykorzystanie powiązań między środowiskiem naukowym a biznesem. Konieczne jest również kontynuowanie zielonych inwestycji, w szczególności w promowanie efektywności energetycznej i zmniejszanie śladu węglowego, w tym przez powstające zielone technologie. Aby wspierać zrównoważony rozwój lokalny sprzyjający włączeniu społecznemu, kluczowe znaczenie ma podejście oparte na zintegrowanym rozwoju terytorialnym. Nadal aktualna jest konieczność wspierania jakości i inkluzywności kształcenia, szkolenia i uczenia się przez całe życie, zwłaszcza w odniesieniu do grup defaworyzowanych; należy również kontynuować inwestycje wspierające aktywne włączenie i szanse na zatrudnienie. Do wspierania rozwoju i produkcji technologii krytycznych, w tym czystych i zasobooszczędnych technologii, Austria może również wykorzystać efekt dźwigni inicjatywy „Platforma na rzecz technologii strategicznych dla Europy”.

(23) Oprócz wyzwań gospodarczych i społecznych uwzględnionych w planie odbudowy i zwiększania odporności oraz w ramach innych funduszy UE Austria stoi w obliczu kilku dodatkowych wyzwań, które dotyczą rynku pracy, rotacji przedsiębiorstw i dostępu do kapitału wysokiego ryzyka, a także utrzymującej się zależności od importu gazu z Rosji i stosunkowo wysokich emisji z sektora transportowego.

(24) Wskaźnik zatrudnienia kobiet w ekwiwalentach pełnego czasu pracy jest niższy od średniej dla UE, choć można zaobserwować tendencję wzrostową. Austria zajmuje drugie miejsce w UE pod względem zatrudnienia kobiet w niepełnym wymiarze godzin. Głównymi przyczynami wysokiego udziału kobiet zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin jest niewystarczająca dostępność wysokiej jakości placówek wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, w czym występują duże różnice między regionami. W 2023 r. jedynie 24,1 % dzieci poniżej 3. roku życia uczestniczyło w formalnej opiece nad dziećmi, w związku z czym wskaźnik uczestnictwa we wczesnej edukacji i opiece nad dzieckiem pozostaje ogólnie poniżej średniej unijnej wynoszącej 34,9 %. Podwójne obciążenie związane z pracą zarobkową i obowiązkami opiekuńczymi dotyka znacznie więcej kobiet niż mężczyzn. Podejmowane są wprawdzie działania w celu zwiększenia dostępności i jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, jednak ze względu na godziny otwarcia placówek opieki nad dziećmi rodzice sprawujący obowiązki opiekuńcze, głównie

kobiety, nie mają możliwości dłuższego czasu pracy. Do zapewnienia świadczenia wysokiej jakości opieki w całym kraju mogłoby przyczynić się ponadto wprowadzenie obowiązkowych norm jakości we wczesnej edukacji i opiece nad dzieckiem.

(25) Austria odnotowuje spadek rotacji przedsiębiorstw, przy czym wskaźniki dotyczące przedsiębiorstw nowo powstałych i przedsiębiorstw zlikwidowanych należą do najniższych w UE. Udział przedsiębiorstw typu start-up i młodych przedsiębiorstw zmniejsza się, co ma negatywny wpływ na wydajność (podczas gdy w 2013 r. odsetek młodych przedsiębiorstw wynosił 5,4 %, w 2020 r. odsetek ten spadł do 3,8 %, czyli poniżej średniej unijnej). Udział przedsiębiorstw wysokiego wzrostu jest również znacznie niższy od średniej dla UE (w 2021 r. wynosił on 8,21 % pod względem liczby przedsiębiorstw i 7,29 % pod względem liczby pracowników, w porównaniu z odpowiednio 9,18 % i 12,40 % w UE). Finansowanie kapitałowe jest niskie według standardów międzynarodowych. Ograniczona podaż prywatnego kapitału wysokiego ryzyka jest ograniczeniem dla innowacyjnych przedsiębiorstw i rozpowszechniania technologii. Podaż i popyt na kapitał wysokiego ryzyka w Austrii nie są szczególnie wysokie, co mogłoby że utrudnić tworzenie i rozwój nowych zaawansowanych technologicznie lub innowacyjnych przedsiębiorstw. Ograniczenia w dostępie do finansowania przez kapitał wysokiego ryzyka mają szczególny wpływ na innowacyjne MŚP i przedsiębiorstwa typu start-up. Finansowanie przez kapitał wysokiego ryzyka jest słabo rozwinięte: poziom finansowania przez kapitał *private equity* wynosił w 2022 r. jedynie 0,14 % PKB, co było znacznie poniżej średniej dla UE wynoszącej 0,64 %, a przez kapitał wysokiego ryzyka wynosił 0,041 % PKB (średnia dla UE: 0,09 %).

(26) Niedobory wykwalifikowanej siły roboczej i niedopasowanie umiejętności należą do najpilniejszych wyzwań Austrii, a starzenie się społeczeństwa prawdopodobnie jeszcze bardziej pogorszy sytuację w tym zakresie. Wskaźnik wakatów w Austrii pozostaje jednym z najwyższych w UE i od końca 2021 r. utrzymuje się na poziomie ponad 4 %. Chociaż wskaźnik zatrudnienia pracowników starszych w ciągu ostatniej dekady stale rósł i w 2023 r. osiągnął 57,7 %, pozostaje znacznie poniżej średniej dla UE wynoszącej 63,8 %. Pracownicy starsi posiadający ograniczone umiejętności cyfrowe i spotykający się często z dyskryminacją z powodu wieku mają trudności z reintegracją na rynku pracy. W szczególnie trudnej sytuacji są osoby z niskimi kwalifikacjami posiadające wykształcenie tylko na poziomie wymaganym przez obowiązek szkolny; grupa ta stanowi największy odsetek bezrobotnych w Austrii. Niższy jest też udział w rynku pracy osób ze środowisk migracyjnych i osób ze środowisk defaworyzowanych społeczno-ekonomicznie, które napotykają na szczególne przeszkody w dostępie do rynku pracy m.in. z powodu trudności w przechodzeniu z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia. Wyniki badania przeprowadzonego w ramach Programu międzynarodowej oceny umiejętności uczniów (PISA) z 2022 r. pokazują, że około jeden na czterech 15-letnich uczniów austriackich nie posiadał minimalnego poziomu biegłości w dziedzinie matematyki, czytania ze zrozumieniem ani nauk przyrodniczych, a odsetek osób ze środowisk defaworyzowanych lub ze środowisk migracyjnych wzrósł do 45 % w dziedzinie matematyki. Prawdopodobieństwo przedwczesnego zakończenia nauki przez osoby młode urodzone poza UE jest ponadto niemal dwukrotnie większe, co negatywnie wpływa na ich integrację na rynku pracy. Wdrażane są środki przewidziane w austriackim planie odbudowy i zwiększania odporności mające na celu poprawę podaży umiejętności oraz wyników kształcenia uczniów pochodzących ze środowisk defaworyzowanych, ale potrzebne są dodatkowe środki, aby ograniczyć aktualny problem niedoboru pracowników i kwalifikacji. Mogą one obejmować promowanie

dostępu do rynku pracy dla starszych pracowników o niskich umiejętnościach i osób ze środowisk migracyjnych, zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki przez młodych ludzi ze środowisk migracyjnych, a także podnoszenie podstawowych umiejętności uczniów pochodzących ze środowisk defaworyzowanych i uczniów ze środowisk migracyjnych.

(27) Pomimo pewnych wysiłków na rzecz dywersyfikacji Austria nadal jest w dużym stopniu uzależniona od rosyjskiego gazu. Dostawy gazu z Norwegii, a w mniejszym stopniu z Afryki Północnej i Azji Środkowej, wzrosły wprawdzie w 2023 r., jednak import z Rosji zdominował dostawy gazu, w szczególności zimą (98 % całkowitego importu w grudniu 2023 r.). Aby zwiększyć zdolności przesyłowe z krajów sąsiadujących, takich jak Niemcy i Włochy, Austria wspierała ukierunkowane inwestycje mające na celu modernizację jej infrastruktury gazociągowej. Jednocześnie do zmniejszenia zapotrzebowania na gaz i przyspieszenia zielonej transformacji przyczyniają się środki przewidziane w austriackim planie odbudowy i zwiększania odporności, takie jak inwestycje w efektywność energetyczną i wymianę grzejników zasilanych paliwami kopalnymi. Rząd ogłosił nowy plan rozwiązania długoterminowej umowy na dostawy z rosyjskim przedsiębiorstwem Gazprom oraz nałożenia na krajowych dostawców gazu obowiązku dywersyfikacji dostaw, tak aby zmniejszyć udział importu z Rosji, jednak bez jasnego harmonogramu jego realizacji. Brak jasnej strategii uniezależnienia się od rosyjskiego gazu sprawia, że dostawy energii Austrii są podatne na zagrożenia.

(28) W 2022 r. zainstalowane moce wytwórcze energii odnawialnej Austrii wzrosły o 6 %. Podczas gdy energia słoneczna, w szczególności fotowoltaika, nadal silnie się rozwijała, rozwój energii wiatrowej nie dotrzymywał tempa rozwojowi energii słonecznej. Kwestia modernizacji i rozbudowy magazynowania energii elektrycznej, a także sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, zwłaszcza między wschodem a zachodem Austrii, stała się pilna w kontekście osiągnięcia celu Austrii do, jakim jest osiągnięcie 100 % zużycia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do 2030 r. Wymaga to zarówno zwiększenia inwestycji, jak i tempa przyłączenia dodatkowej produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do systemu, jak określono w pierwszym zintegrowanym planie na rzecz infrastruktury sieci opublikowanym w kwietniu 2024 r. Austria przedstawiła dalsze środki mające na celu przyspieszenie transformacji energetycznej, ale zmieniona ustawa o rynku energii elektrycznej i ustawa o gazach odnawialnych nadal oczekują na przyjęcie przez parlament.

(29) Działania Austrii mające na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych prowadzone na przestrzeni ostatnich kilku lat zaczynają przynosić rezultaty. W 2022 r. poziom emisji gazów cieplarnianych nieobjętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji zmniejszył się o 5 %. Skutkiem obecnej polityki jest jednak luka wynosząca 21 pp. w stosunku do uzgodnionego przez Austrię celu w zakresie wspólnego wysiłku redukcyjnego (na podstawie rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego), który wynosi 48 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 2005 r. Austria musi jeszcze przedłożyć Komisji projekt aktualizacji krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, który miał być gotowy w czerwcu 2023 r., określający, w jaki sposób zamierza zlikwidować tę lukę. Austria wprowadziła cenę emisji CO_2 dla sektorów nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji, co jest krokiem we właściwym kierunku, jednak poziom emisji z transportu na mieszkańca utrzymuje się powyżej średniej dla UE, między innymi ze względu na stosunkowo niską stawkę podatku od oleju napędowego, co powoduje tzw. „turystykę paliwową”. Austriacki plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera szereg

reform i inwestycji w zrównoważony transport, istnieje jednak możliwość podjęcia dalszych działań na rzecz redukcji emisji, w tym wzmocnienia transportu publicznego na obszarach wiejskich.

(30) W kontekście bliskich powiązań między gospodarkami państw członkowskich należących do strefy euro i ich wspólnego wkładu w funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej Rada zaleciła w 2024 r. państwom członkowskim będącym członkami strefy euro podjęcie działań, w tym poprzez ich plany odbudowy i zwiększania odporności, w celu wdrożenia zalecenia dotyczącego polityki gospodarczej strefy euro. W przypadku Austrii zalecenia 1, 2, 3 i 4 przyczyniają się do realizacji pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego zalecenia dla strefy euro,

NINIEJSZYM ZALECA Austrii podjęcie w latach 2024 i 2025 działań mających na celu:

1. Terminowe przedłożenie średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego. Ograniczenie – zgodnie z wymogami zreformowanego paktu stabilności i wzrostu – wzrostu wydatków netto[21] w 2025 r. do wskaźnika umożliwiającego zapewnienie, aby dług sektora instytucji rządowych i samorządowych wykazywał prawdopodobną tendencję spadkową w średnim okresie, i zachowanie określonej w Traktacie wartości odniesienia deficytu wynoszącej 3 % PKB. Poprawę stabilności finansów publicznych w zakresie systemu opieki zdrowotnej i systemu opieki długoterminowej. Uproszczenie i racjonalizację relacji i kompetencji fiskalnych na wszystkich szczeblach sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz dostosowanie zadań w zakresie finansowania i wydatkowania. Dalszą poprawę struktury podatkowej, by zmniejszyć klin podatkowy i wspierać zrównoważony wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu.

2. Nadrobienie pojawiających się opóźnień, aby umożliwić kontynuowanie szybkiej i skutecznej realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym rozdziału REPowerEU, oraz zapewnić zakończenie reform i inwestycji do sierpnia 2026 r. Przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności. W kontekście przeglądu śródokresowego – dalsze koncentrowanie się na uzgodnionych priorytetach, przy jednoczesnym uwzględnieniu możliwości oferowanych przez inicjatywę „Platforma na rzecz technologii strategicznych dla Europy” w zakresie poprawy konkurencyjności.

3. Zwiększenie udziału kobiet, w tym poprzez poprawę jakości usług opieki nad dziećmi, oraz udziału pracowników starszych w rynku pracy. Poprawę wyników na rynku pracy w odniesieniu do grup defaworyzowanych, takich jak poszukujące pracy osoby o niskich umiejętnościach i osoby ze środowisk migracyjnych, oraz podniesienie poziomu umiejętności podstawowych już od etapu szkolnego. Promowanie rotacji przedsiębiorstw, tworzenia i rozwoju młodych przedsiębiorstw, w tym przez lepszy dostęp do kapitału wysokiego ryzyka.

[21] Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263 „wydatki netto” oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o wydatki z tytułu odsetek, działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

4. Poprawę bezpieczeństwa energetycznego przez przyspieszenie dywersyfikacji dostaw gazu w kierunku źródeł nierosyjskich. Dalsze ograniczenie emisji, w szczególności w sektorze transportowym.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący